कूर्दितम्-तः,	कूर्दितः,	चुकूर्दिषितः,	चोकूर्दितः-तवान् ;
कूर्दः,[1]कूर्दनः,	कूर्दः,	चुकूर्दिषुः,	चोकूर्दः ;
कूर्दितव्यम्,	कूर्दयितव्यम्,	चुकूर्दिषितव्यम्,	चोकूर्दितव्यम् ;
कूर्दनीयम्,	कूर्दनीयम्,	चुकूर्दिषणीयम्,	चोकूर्दनीयम् ;
कूर्द्यम्,	कूर्द्यम्,	चुकूर्दिष्यम्,	चोकूर्द्यम् ;
ईषत्कूर्दः-दुष्कूर्दः-सुकूर्दः ;		—	—
कूर्द्यमानः,	कूर्द्यमानः,	चुकूर्दिष्यमाणः,	चोकूर्द्यमान ;
कूर्दः,	कूर्दः,	चुकूर्दिषः,	चोकूर्दः ;
कूर्दितुम्,	कूर्दयितुम्,	चुकूर्दिषितुम्,	चोकूर्दितुम् ;
कूर्दा,	कूर्दना,	चुकूर्दिषा,	चोकूर्दा ;
कूर्दनम्,	कूर्दनम्,	चुकूर्दिषणम्,	चोकूर्दनम् ;
कूर्दित्वा,	कूर्दयित्वा,	चुकूर्दिषित्वा,	चोकूर्दित्वा ;
प्रकूर्द्य,	प्रकूर्द्य,	प्रचुकूर्दिष्य,	प्रचोकूर्दिष्य ;
कूर्दम् २, कूर्दित्वा २,	कूर्दम् २, कूर्दयित्वा २,	चुकूर्दिषम् २, चुकूर्दिषित्वा २,	चोकूर्दम् २; चोकूर्दित्वा २.

(231) "कुल संस्त्याने बन्धुषु च"

(I-भ्वादिः-842. अक. सेट्. पर.) ज्वलादिः । 'सन्ताने' इत्येके ।

संस्त्यानम्=सङ्घातः । बन्धुशब्देन तद्व्यापारो विवाहादिः लक्ष्यते ।

कोलकः-लिका,	कोलकः-लिका,	[2]चुकुलिषकः-चुकोलिषकः-षिका,	चोकुलकः-लिका ;
कोलिता-त्री,	कोलयिता-त्री,	चुकुलिषिता-चुकोलिषिता-त्री,	चोकुलिता-त्री ;
कोलन्-न्ती,	कोलयन्-न्ती,	चुकुलिषन्-चुकोलिषन्-न्ती ;	—
कोलिष्यन्-न्ती-ती,	कोलयिष्यन्-न्ती-ती,	चुकुलिषिष्यन्-चुकोलिषिष्यन्-न्ती-ती ;	
[3]व्यतिकोलमानः,	कोलयमानः,	—	चोकुल्यमानः ;

1. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति युच् ताच्छीलिकः ।
2. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति कित्त्वविकल्पः । एवं क्त्वाप्रत्ययेऽपि ।
3. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति शानच् ।